

322

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ

z dnia 11 czerwca 1993 r.

w sprawie organizacji i zasad działania publicznych poradni psychologiczno-pedagogicznych oraz innych publicznych poradni specjalistycznych.

Na podstawie art. 60 ust. 2 i art. 71 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. Nr 95, poz. 425 oraz z 1992 r. Nr 26, poz. 113 i Nr 54, poz. 254) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Publiczne poradnie psychologiczno-pedagogiczne oraz inne poradnie specjalistyczne, zwane dalej „poradniami”, są zorganizowane i działają na zasadach określonych w rozporządzeniu.

2. Celem poradni jest wspomaganie rozwoju i efektywności uczenia się dzieci i młodzieży, pomoc uczniom w wyborze kierunku kształcenia i zawodu oraz udzielanie dzieciom i młodzieży, ich rodzicom lub opiekunom, nauczycielom i wychowawcom, pomocy psychologicznej, pedagogicznej, logopedycznej i rehabilitacyjnej.

3. Poradnie udzielają pomocy wszystkim zgłaszającym się osobom wymienionym w ust. 2.

4. Pracownicy pedagogiczni poradni zobowiązani są do realizacji swoich zadań statutowych również poza poradnią (w szkole, placówkach, a także w środowisku rodzinnym dziecka). Zakres tych zadań określa dyrektor poradni.

§ 2. Korzystanie z pomocy udzielanej przez poradnie jest dobrowolne i nieodpłatne.

§ 3. 1. Podstawowy system poradnictwa na terenie województwa stanowią poradnie psychologiczno-pedagogiczne.

2. Mogą być tworzone poradnie specjalistyczne uwzględniające specyficzny, jednorodny charakter problemów w zależności od potrzeb środowiska, a w szczególności poradnie:

- 1) ukierunkowane na wczesną profilaktykę zapewniającą prawidłowy rozwój dziecka od urodzenia do 6 roku życia,
- 2) dla dzieci z odchyleniami i zaburzeniami rozwojowymi,
- 3) udzielające pomocy w wyborze szkoły i zawodu,
- 4) udzielające pomocy w rozwiązywaniu problemów młodzieży, w tym młodzieży nie uczącej się i nie pracującej,
- 5) dla dzieci wybitnie uzdolnionych.

3. Teren działania poradni określa organ prowadzący.

4. Mogą być tworzone poradnie specjalistyczne o międzywojewódzkim zasięgu działania.

5. Utworzenie poradni, o której mowa w ust. 4, wymaga porozumienia między właściwymi organami prowadzącymi.

§ 4. 1. Poradnia udziela pomocy przedszkolom, szkołom i placówkom znajdującym się na terenie jej działania.

2. Z pomocy poradni mogą korzystać dzieci, młodzież i ich rodzice lub opiekunowie zamieszkali poza terenem jej działania, z wyjątkiem spraw wymagających postępowania orzekającego i kwalifikującego.

§ 5. Dzieci z odchyleniami i zaburzeniami rozwojowymi oraz dzieci z zaburzeniami zachowania, wobec których stosowane przez nauczyciela różne formy opieki i pomocy nie przynoszą pożądanych wyników, powinny zostać przez przedszkole, szkołę lub placówkę skierowane do poradni psychologiczno-pedagogicznej celem uzyskania diagnozy oraz określenia odpowiednich form terapii, kształcenia i opieki.

§ 6. 1. Postępowanie orzekające i kwalifikujące do odpowiednich form kształcenia i opieki prowadzą, powoływane przez dyrektora poradni, zespoły orzekające, zwane dalej „zespołami”, które działają na zasadach określonych w § 7—10.

2. Poradnie określone w § 3 ust. 2 prowadzą postępowanie, o którym mowa w ust. 1, w zakresie swojej specjalności.

3. Postępowanie orzekające i kwalifikujące stanowi podstawę wydania przez poradnię orzeczenia kwalifikacyjnego, zwanego dalej „orzeczeniem”.

§ 7. Zadaniem zespołów jest orzekanie i kwalifikowanie:

- 1) dzieci i młodzieży niepełnosprawnych do odpowiednich form kształcenia specjalnego (w tym integracyjnego oraz do nauczania indywidualnego),
- 2) dzieci i młodzieży niedostosowanych społecznie lub zagrożonych uzależnieniem do placówek resocjalizacyjnych,
- 3) dzieci i młodzieży całkowicie lub częściowo pozbawionych opieki rodzicielskiej do placówek opiekuńczo-wychowawczych (rodzinne domy dziecka, domy dziecka, ośrodki szkolno-wychowawcze, w tym specjalne),
- 4) młodzieży z grup dyspenseryjnych do odpowiednich form kształcenia ponadpodstawowego.

§ 8. 1. W skład zespołów wchodzi:

- 1) dyrektor lub wicedyrektor poradni, jako przewodniczący,
- 2) psycholog, który w oparciu o wszechstronne badania dokonał diagnozy sytuacji i możliwości rozwojowych dziecka,
- 3) pedagog, który opracował diagnozę pedagogiczną,
- 4) lekarz specjalista określający rodzaj schorzenia,
- 5) w miarę potrzeby inne osoby.

2. Wniosek do zespołu kieruje psycholog lub pedagog za zgodą rodziców (prawnego opiekuna) dziecka.

§ 9. 1. Zespół orzeka na podstawie wyników badań psychologicznych, pedagogicznych i lekarskich przeprowadzonych przez specjalistów poradni bądź spoza poradni, przedstawionych w formie opinii zbiorczej.

2. Protokół posiedzenia zespołu podpisują wszyscy członkowie zespołu.

3. Orzeczenie podpisuje dyrektor poradni.

§ 10. 1. Orzeczenie powinno zawierać:

- 1) imię i nazwisko dziecka, datę i miejsce urodzenia, imiona rodziców, klasę i adres szkoły,
- 2) pouczenie o prawie odwołania się od orzeczenia ze wskazaniem, wyznaczonej przez kuratora oświaty, poradni rozpatrującej odwołania.

2. Orzeczenie w sprawach wymienionych w § 7 pkt 1, oprócz danych określonych w ust. 1, powinno zawierać:

- 1) określenie rodzaju i stopnia niepełnosprawności,
- 2) określenie odpowiednich form kształcenia lub opieki oraz warunków niezbędnych do realizacji potrzeb edukacyjnych dziecka,
- 3) indywidualny program pracy z dzieckiem ze wskazaniem metod stymulacji, terapii i usprawnienia lub wskazaniem form pomocy psychologicznej i pedagogicznej.

3. Orzeczenie o skierowaniu do nauczania indywidualnego, oprócz danych określonych w ust. 1 i 2, powinno zawierać:

- 1) diagnozę lekarza specjalisty,
- 2) określenie czasu objęcia dziecka nauczaniem indywidualnym,
- 3) wniosek w sprawie innych form pomocy psychologiczno-pedagogicznej (w miarę potrzeby).

4. Orzeczenie w sprawach wymienionych w § 7 pkt 2, oprócz danych określonych w ust. 1, powinno zawierać:

- 1) określenie rodzaju i stopnia nasilenia zaburzeń zachowania,
- 2) określenie stopnia niedostosowania społecznego dziecka uzasadniającego potrzebę oddziaływań resocjalizacyjnych,
- 3) określenie rodzaju placówki resocjalizacyjnej oraz wskazanie metod postępowania resocjalizującego.

5. Orzeczenie w sprawach wymienionych w § 7 pkt 3, oprócz danych określonych w ust. 1, powinno zawierać:

- 1) diagnozę sytuacji rodzinnej, wychowawczej i prawnej dziecka,
- 2) uzasadnienie wyboru rodzaju placówki opiekuńczo-wychowawczej lub inne formy opieki.

6. Orzeczenie w sprawach wymienionych w § 7 pkt 4, oprócz danych określonych w ust. 1, powinno zawierać:

- 1) określenie rodzaju schorzenia ograniczającego wybór zawodu i szkoły,
- 2) określenie poziomu inteligencji, podstawowych zdolności, zainteresowań i cech osobowości,
- 3) określenie dopuszczalnych kierunków kształcenia,
- 4) wniosek przewidziany w § 18 pkt 2 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 9 maja 1992 r. w sprawie warunków przyjmowania uczniów do szkół publicznych oraz przechodzenia z jednych typów szkół do innych (Dz. U. Nr 42, poz. 186 i Nr 75, poz. 371).

§ 11. 1. Do zadań poradni należy ponadto opiniowanie wniosków dotyczących:

- 1) skierowania dzieci i młodzieży do placówek opiekuńczo-wychowawczych (pogotowi opiekuńczych, domów wczasów dziecięcych, świetlic i klubów profilak-

tyczno-wychowawczych, ognisk wychowawczych, młodzieżowych i turnusowych ośrodków socjoterapii),

- 2) wcześniejszego przyjęcia dziecka do szkoły podstawowej lub odroczenia spełniania obowiązku szkolnego,
- 3) udzielania zezwolenia na indywidualny program lub tok nauki ucznia,
- 4) skierowania ucznia szkoły podstawowej do klasy lub szkoły przysposabiającej do pracy zawodowej,
- 5) obniżenia wymagań w zakresie wiedzy i umiejętności z nauczanego przedmiotu w stosunku do uczniów, u których stwierdzono deficyty rozwojowe uniemożliwiające sprostanie wymaganiom programowym; obniżenie wymagań programowych z wyżej wymienionych powodów stosuje się do uczniów szkół podstawowych i ponadpodstawowych,
- 6) kwalifikowania uczniów do klas wyrównawczych,
- 7) zwolnienia ucznia z nauki jednego, kilku lub wszystkich przedmiotów określonych w przepisach w sprawie oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów,
- 8) zwolnienia ucznia niedosłyszącego z nauki jednego języka obcego,
- 9) innych spraw uregulowanych odrębnymi przepisami.

2. Opinia, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać:

- 1) imię i nazwisko dziecka, datę i miejsce urodzenia, imiona rodziców, klasę, adres szkoły,
- 2) szczegółowe uzasadnienie merytoryczne.

§ 12. 1. Orzeczenie kwalifikujące do kształcenia specjalnego (w tym integracyjnego i nauczania indywidualnego) oraz do placówek opiekuńczo-wychowawczych (rodzinne domy dziecka, domy dziecka, ośrodki szkolno-wychowawcze, w tym specjalne) i resocjalizacyjnych (młodzieżowe ośrodki wychowawcze), z zastrzeżeniem ust. 2, otrzymują:

- 1) rodzice (prawny opiekun) dziecka,
- 2) kurator oświaty i organ prowadzący szkołę lub placówkę, o ile nie jest nim kurator,
- 3) szkoła lub placówka, w której ewidencji dziecko pozostaje,
- 4) policja, sąd i placówki opieki zdrowotnej — na ich wniosek.

2. Orzeczenie kwalifikujące młodzież z grup dyspaneryjnych do odpowiednich form kształcenia ponadpodstawowego otrzymują rodzice (prawny opiekun) dziecka.

3. Rodzicom (prawnemu opiekunowi) dziecka przysługuje prawo odwołania się od orzeczenia w terminie 14 dni od daty jego otrzymania do poradni wyznaczonej przez kuratora oświaty. Od orzeczenia wydanego przez tę poradnię nie przysługuje odwołanie.

4. Kurator oświaty na podstawie orzeczenia, na wniosek rodziców (prawnego opiekuna), kieruje dziecko do odpowiedniej formy kształcenia lub opieki.

5. Kurator oświaty przesyła do właściwej szkoły lub placówki skierowanie, o którym mowa w ust. 4, wraz z orzeczeniem.

§ 13. 1. Do czasu zastosowania odpowiedniej formy kształcenia specjalnego lub umieszczenia dziecka w określonej w orzeczeniu placówce opiekuńczo-wychowawczej albo resocjalizacyjnej dyrektor szkoły lub placówki, w której

ono przebywa, organizuje pracę pedagogiczną, w miarę możliwości dostosowaną do indywidualnego programu pracy zawartego w orzeczeniu.

2. Dziecku, o którym mowa w ust. 1, poradnia zapewnia opiekę specjalistyczną zgodnie z zaleceniami zawartymi w orzeczeniu w zakresie tych form pomocy, do których udzielenia szkoła lub placówka nie jest przygotowana.

§ 14. Poradnie działają w ciągu całego roku jako placówki, w których nie są przewidziane ferie szkolne. Przerwa w pracy poradni w okresie wakacyjnym nie może być dłuższa niż miesiąc i kończyć się później niż 20 sierpnia.

§ 15. 1. Ustala się ramowy statut poradni, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

2. Rada pedagogiczna poradni przygotowuje i uchwała statut poradni. Rada pedagogiczna niezwłocznie przesyła uchwalony statut poradni kuratorowi oświaty.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio w przypadku dokonywania zmian w statucie poradni.

4. W poradniach nowo zakładanych pierwszy statut nadaje — na podstawie ramowego statutu — organ założycielski.

5. Regulamin działalności rady pedagogicznej, uchwalony przez ten organ, nie może być sprzeczny ze statutem poradni.

§ 16. 1. Kuratorzy oświaty w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie rozporządzenia przekształcą dotychczasowe poradnie wychowawczo-zawodowe, w tym poradnie woje-

wódzkie, w poradnie psychologiczno-pedagogiczne, o których mowa w rozporządzeniu.

2. Rada pedagogiczna poradni w terminie 30 dni od dnia przekształcenia poradni uchwali jej statut.

3. Kurator oświaty powierza wyznaczonej przez siebie poradni psychologiczno-pedagogicznej zadania dotychczasowej wojewódzkiej poradni wychowawczo-zawodowej, a w szczególności:

- 1) udzielanie pomocy w trudnych przypadkach zgłaszanych z terenu województwa,
- 2) rozpatrywanie odwołań od orzeczeń innych poradni,
- 3) wydawanie wniosków o zwolnienie z egzaminów wstępnych do szkół ponadpodstawowych,
- 4) orzekanie i kwalifikowanie dzieci z zaburzeniami widzenia i zaburzeniami słuchu do odpowiednich form kształcenia specjalnego (w tym integracyjnego oraz do nauczania indywidualnego),
- 5) koordynowanie doskonalenia pracowników poradni na danym terenie oraz sprawowanie nad nimi opieki merytorycznej.

4. Kurator oświaty może powierzyć niektóre zadania, wymienione w ust. 3, poradni specjalistycznej w zakresie jej specjalności.

§ 17. Zasady sprawowania nadzoru pedagogicznego nad poradniami określają odrębne przepisy.

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Edukacji Narodowej: *Z. Flisowski*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 11 czerwca 1993 r. (poz. 322)

RAMOWY STATUT PUBLICZNYCH PORADNI

§ 1. Poradnia realizuje swoje zadania przez prowadzenie działalności diagnostycznej, terapeutycznej, doradczej oraz profilaktycznej w środowisku wychowującym, a w szczególności:

- 1) w zakresie diagnozy — prowadzi badania dzieci zgłaszających się do poradni, dokonuje diagnozy potrzeb edukacyjnych, odchyłeń i zaburzeń rozwojowych dzieci i młodzieży, kwalifikuje do odpowiednich form pomocy psychologiczno-pedagogicznej, profilaktyczno-wychowawczej, opieki, kształcenia specjalnego i resocjalizacji,
- 2) w zakresie terapii — prowadzi różnego rodzaju formy terapii psychologicznej, pedagogicznej i społecznej w stosunku do dzieci i młodzieży, inspirowanie działalności terapeutycznej w szkołach i innych placówkach, udziela konsultacji i innych form pomocy merytorycznej w tym zakresie,
- 3) w zakresie doradztwa — prowadzi doradztwo psychologiczne i pedagogiczne dla dzieci i młodzieży, rodziców i nauczycieli oraz kształtuje u młodzieży umiejętność racjonalnego wyboru kierunku kształcenia i zawodu,
- 4) w zakresie profilaktyki zaburzeń rozwojowych i trudności wychowawczych — wspiera rodzinę i szkołę, popularyzuje wiedzę psychologiczną i pedagogiczną, rozwija umiejętności wychowawcze, inicjuje różnorodne formy pracy wychowawczej w środowisku szkolnym i pozaszkolnym dziecka.

§ 2. 1. Nazwa poradni powinna zawierać:

- 1) określenie „poradnia psychologiczno-pedagogiczna”,

- 2) numer porządkowy (jeżeli w danej miejscowości jest więcej niż jedna placówka tego typu),
- 3) określenie siedziby.

2. Nazwa poradni specjalistycznej powinna określać profil jej działania.

§ 3. 1. Organami poradni są:

- 1) dyrektor poradni,
- 2) rada pedagogiczna.

2. Statut poradni szczegółowo określa kompetencje dyrektora, rady pedagogicznej, zasady ich współdziałania oraz sposób rozwiązywania sporów między nimi, w szczególności przez:

- 1) zapewnienie każdemu z tych organów możliwości swobodnego działania i podejmowania decyzji w granicach ich kompetencji określonych w ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. Nr 95, poz. 425 oraz z 1992 r. Nr 26, poz. 113 i Nr 54, poz. 254), zwanej dalej „ustawą”, i szczegółowo w statucie poradni,
- 2) umożliwienie rozwiązywania sytuacji konfliktowych wewnątrz poradni.

§ 4. 1. Poradnią kieruje dyrektor.

2. W poradni zatrudniającej więcej niż 15 pracowników pedagogicznych może być utworzone stanowisko wicedyrektora.

3. Poradnia zatrudnia pracowników pedagogicznych, administracyjnych i obsługi.

4. Pracownikami pedagogicznymi poradni są psycho-

łodzi, pedagodzy, logopedzi, socjolodzy i rehabilitanci. W poradni mogą być zatrudnieni także lekarze.

5. Liczbę pracowników pedagogicznych poradni, w zależności od zadań określonych w jej statucie oraz terenu działania, ustala, na wniosek dyrektora, organ prowadzący poradnię.

6. Liczbę pracowników administracyjnych i obsługi ustala dyrektor w zależności od potrzeb poradni.

§ 5. 1. Szczegółową organizację poradni w danym roku szkolnym określa arkusz organizacji poradni opracowany przez dyrektora najpóźniej do 15 maja każdego roku na podstawie planu pracy oraz planu finansowego poradni. Arkusz organizacyjny poradni zatwierdza organ prowadzący poradnię.

2. Arkusz organizacji poradni zawiera dane dotyczące w szczególności terenu działania poradni i pracowników poradni, łącznie z liczbą stanowisk kierowniczych.

§ 6. Prawa i obowiązki pracowników pedagogicznych poradni określają przepisy ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. — Karta Nauczyciela (Dz. U. Nr 3, poz. 19, Nr 25, poz. 187 i Nr

31, poz. 214, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 4, poz. 24 i Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 197 i 198, Nr 36, poz. 206 i Nr 72, poz. 423, z 1991 r. Nr 95, poz. 425 i Nr 104, poz. 450 oraz z 1992 r. Nr 53, poz. 252, Nr 54, poz. 254 i Nr 90, poz. 451).

§ 7. Pracownicy pedagogiczni poradni tworzą radę pedagogiczną. Kompetencje rady pedagogicznej określa ustawa.

§ 8. Poradnia prowadzi następującą dokumentację:

- 1) roczny plan pracy poradni,
- 2) sprawozdanie z jego realizacji,
- 3) tygodniowy rozkład zajęć pracowników poradni,
- 4) skorowidz alfabetyczny lub kartotekę badanych,
- 5) teczki indywidualne badanych dzieci i młodzieży,
- 6) dzienniki zajęć specjalistycznych z grupą,
- 7) protokoły posiedzeń zespołów orzekających,
- 8) inną dokumentację zgodnie z odrębnymi przepisami.

§ 9. Poradnia jest jednostką budżetową i prowadzi gospodarkę finansową na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

323

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ

z dnia 8 lipca 1993 r

w sprawie rodzajów, organizacji i zasad działania publicznych placówek wypoczynku dla dzieci i młodzieży szkolnej.

Na podstawie art. 71 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. Nr 95, poz. 425 oraz z 1992 r. Nr 26, poz. 113 i Nr 54, poz. 254) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa bez bliższego określenia o „ustawie”, należy przez to rozumieć ustawę z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. Nr 95, poz. 425 oraz z 1992 r. Nr 26, poz. 113 i Nr 54, poz. 254).

§ 2. 1. Zadaniem placówek wypoczynku dla dzieci i młodzieży szkolnej, zwanych dalej „placówkami”, jest tworzenie warunków do wypoczynku i poprawy stanu zdrowia uczestników oraz zapewnienia im opieki wychowawczej w okresie ferii letnich i zimowych.

2. Organ tworzący placówkę jest zobowiązany do zapewnienia jej właściwej bazy i środków finansowych oraz odpowiednio przygotowanej kadry pedagogicznej.

§ 3. 1. Placówki umożliwiają korzystanie z następujących form wypoczynku:

- 1) formy wypoczynku wyjazdowego:
 - a) kolonie wypoczynkowe,
 - b) kolonie i obozy zdrowotne,
 - c) obozy stałe,
 - d) obozy wędrownne,
 - e) obozy łączące wypoczynek z pracą,
 - f) sezonowe turnusy sanatoryjne,
 - g) śródroczne turnusy dydaktyczno-wypoczynkowe,
 - h) biwaki,
- 2) forma wypoczynku w miejscu zamieszkania (półkolonie).

2. Liczba uczestników pozostających pod opieką jednego wychowawcy nie powinna przekraczać 20 osób.

§ 4. 1. Placówki prowadzą działalność w formie załącznika budżetowego na zasadach określonych odrębnymi przepisami.

2. Wysokość opłat wnoszonych przez uczestników ustala organ prowadzący placówkę.

§ 5. Pierwszeństwo w korzystaniu z różnych form wypoczynku mają w szczególności dzieci:

- 1) będące sierotami, wychowankowie domów dziecka oraz innych placówek opiekuńczo-wychowawczych,

2) rodzin wielodzietnych, żyjących w trudnych warunkach materialnych,

3) z zaburzeniami somatycznymi potwierdzonymi zaświadczeniem lekarskim i żyjące w warunkach ekologicznie zdegradowanych.

§ 6. 1. Placówka może podjąć działalność po przedstawieniu właściwemu miejscowo kuratorowi oświaty:

- 1) karty kwalifikacyjnej obiektu (nie dotyczy obozów wędrownych),
- 2) danych dotyczących kwalifikacji pracowników pedagogicznych i kierownika placówki,
- 3) określenia rodzaju placówki oraz czasu trwania turnusu,
- 4) programu pracy z dziećmi i młodzieżą.

2. Wzór karty kwalifikacyjnej określa załącznik do rozporządzenia.

3. Organ prowadzący szkołę udostępnia na cele placówek obiekty szkolne oraz inne urządzenia i tereny przeznaczone na sezonowe placówki wypoczynku.

4. Zasady i warunki użytkowania obiektów oraz sprzętu szkolnego na cele wypoczynku ustalane są w formie umowy między dysponentem obiektu (sprzętu) a organizatorem wypoczynku.

§ 7. Zasady sprawowania nadzoru pedagogicznego nad placówkami określa ustawa.

§ 8. 1. W placówkach wypoczynku opiekunami mogą być:

- 1) nauczyciele,
- 2) studenci szkół wyższych kierunków dających przygotowanie pedagogiczne (po zaliczeniu pierwszego roku studiów),
- 3) słuchacze Kolegiów i Studiów Nauczycielskich (po zaliczeniu pierwszego roku nauki),
- 4) osoby posiadające zaświadczenie o ukończeniu kursu dla wychowawców kolonijnych.

2. Funkcję kierowników placówek powinni pełnić nauczyciele lub inne osoby posiadające co najmniej trzyletni staż pracy opiekuńczo-wychowawczej.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Edukacji Narodowej: *Z. Flisowski*